

1970 havde 30.000 indbyggere eller derover, påklages til boligministeren.

Stk. 3. I Københavns amtsrådskreds kan kommunalbestyrelsernes afgørelser påklages til boligministeren, når bestemmelse herom er truffet i bygningsvedtægt, og ellers til amtsrådet.

Stk. 4. I de øvrige kommuner kan kommunalbestyrelsernes afgørelser påklages til amtsrådet.“

10. § 15, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Dispensationer meddeles i de i

§ 14, stk. 2, nævnte kommuner og efter bestemmelse herom i bygningsvedtægt i de i § 14, stk. 3, nævnte kommuner af boligministeren og i øvrigt af amtsrådet.“

11. § 56, stk. 6, 2. pkt. udgår.

12. I § 62, stk. 1, ændres „de by- og sognekommunale bygningsmyndigheders“ til „bygningsmyndighedernes“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Byggeloven for købstæderne og landet fastsætter på en række punkter regler, der er forskellige for købstæderne og for sognekommunerne. I lov nr. 225 af 3. juni 1967 om revision af den kommunale inddeling er det bestemt, at de nye amtskommuner, der skal etableres ved revision af den kommunale inddeling, skal omfatte såvel sognekommuner som købstadkommuner m.v. I overensstemmelse hermed er det ved lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse fastsat, at alle kommuner inddeles i amtskommuner og øvrige kommuner. Byggelovens sondring mellem købstæder og sognekommuner kan derfor ikke opretholdes.

I byggeloven er forskellen mellem købstæderne og sognekommunerne navnlig, at boligministeriet er anke- og dispensationsmyndighed for købstæderne, medens anke- og dispensationsmyndigheden for sognekommunerne er henlagt til amtsrådet. Lovforslaget tilsigter alene en midlertidig løsning af dette forhold, idet spørgsmålet om, hvilken myndighed der fremtidig skal være anke- og dispensationsmyndighed for kommunerne, efter regeringens opfattelse bør finde sin endelige løsning i forbindelse med den forestående reform af planlægningslovgivningen.

Som tidligere bebudet agtes gennemført en gennemgribende reform af planlægningslovgivningen som næste led i den jordlovsreform, der indledtes i folketingssamlingen 1968-69 med gennemførelsen af bl. a. lovene om by- og landzoner, om naturfredning, om tilbudspligt og om frigerelsesafgift. Man vil stille imod en styrkelse af den overordnede fysiske planlægning — landsplanlægning og regionplanlægning — i sammenhæng med den økonomiske planlægning. Samtidig agter man at udvide kommunernes kom-

petence på planlægningsområdet og at give de nye amtsråd kompetence til en lovbestemt region- eller amtsplanlægning i samarbejde indbyrdes og med de statsmyndigheder, hvis dispositioner er af væsentlig betydning for den sammenfattende fysiske region- eller amtsplanlægning. Denne reform af planlægningslovgivningen vil bl. a. komme til at omfatte byggeloven for købstæderne og landet, og afgørelsen af, til hvilke myndigheder anke- og dispensationskompetencen skal henlægges, bør træffes i sammenhæng med beslutningen om, hvilke myndigheder der skal godkende de omtalte planforslag.

På baggrund heraf foreslås spørgsmålet om anke- og dispensationsmyndigheden efter byggeloven ved dette lovforslag som en midlertidig ordning løst på den måde, at man viderefører byggelovens princip, hvorefter boligministeriet er anke- og dispensationsmyndighed for de større bysamfund og amtsrådet for de mindre kommuner.

Som skillelinje for denne midlertidige ordning foreslås det, at boligministeriet bevarer anke- og dispensationsmyndigheden for kommuner med 30.000 indbyggere og derover. Dette betyder, at boligministeriets myndighedsområde, som nu omfatter de hidtidige ca. 70 købstæder, begrænses til de 20 største kommuner. Ordningen betyder dog samtidig, at boligministeriets myndighedsområde for fremtiden også omfatter de omegnskommuner, som nu sammenlægges med disse hidtidige købstæder.

For kommunerne i Københavns amtsrådskreds, som ikke er omfattet af kommunalreformen, foreslås det at opretholde den hidtidige ordning, hvorefter anke- og dispensationsmyndigheden er henlagt til boligministeren, når bestemmelse herom er truffet i bygningsvedtægt, og ellers til amtsrådet. Ingen af